

דברי הכפר

ישראל במלחמה

קלמ'א סתתמ אן מ'צ'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'i

כשהיא פתחה את הידיים,
אנחנו הסתכלנו,
לא רק עליה
על מה שהיא סימלה.
יש מי שראו שמלה
יש מי שראו עטלף
ויש מי שראו כנפיים
כמו של באטמן

זה אולי לא היה מתוכנן
אבל זה הרגיש מדויק.
כאילו מישהו דיבר דרכה,
בלי מילים
רק תנועה אחת
שרק ישראלית יודעת לעשות
כשהיא עומדת על הבמה
ולא שוכחת לרגע
למה היא שם.

מיץ מיטני ©
פנמה, מרס, מרס!

גיליון מס. 2877 * כה אייר תשפ"ה * 23 מאי 2025

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

סתוונית ירושלים

לאחר שגורשו מגן העדן, הגיעו אדם וחווה למקום שומם ועזוב, שאין בו לא עצים ולא פרחים. והיו יושבים על הארץ ובוכים. מדמעותיהם, צמח לו הפרח העולה ראשונה בכל מקום, הלא הוא הסתוונית.

יצאה בת קול ואמרה: "במקום בו צמח פרח ראשון ויפה זה, ראוי הוא שיבנה בו בית המקדש."

מאז, נקרא הצמח "סתוונית ירושלים".

עממי

יום ירושלים

1. **יום ירושלים יתרחש בשבוע הבא.** אחד הימים היותר מופרכים מבין הימים שאנו מציינים את זכרם הוא יום ירושלים. יום המתיימר לחוג את "איחודה" של העיר. עיר ובליבה חומה. ויום חג שבליבו נעוץ מצעד הדגלים. מצעד השנאה. חגנו אידם. נערי ישראל ברי הלבב עוברים ברובע המוסלמי מנופפים דגלים בידיהם ופיהם מלא רינה: "מוחמד מת" ו"ישרף המסגד יישרף המסגד" יום קשה מבייש ובעיקר מייאש. נדמה לי שמה שמייאש יותר מהתיעוב שמדינת ישראל מעוררת היום במשפחת העמים, הוא הרצון לחיות בה תוך שנאה ותיעוב לכל מי שאיננו אנחנו. מוחמד מת. שיישרף המסגד. יום ירושלים שמח.

2. למזלנו יש לנו את חזון זכריה שמזכיר לנו שיכולה להיות גם ירושלים אחרת:

עַד יִשְׁבוּ זִקְנִים וְזִקְנוֹת,
בְּרַחְבוֹת יְרוּשָׁלַם;
וְאִישׁ מִשְׁעֲנָתוֹ בִּידוֹ מֵרֶב יָמִים.
וְרַחְבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יִלְדִים וְיִלְדוֹת,
מִשְׁחָקִים בְּרַחְבֶּתֶיהָ.
כִּי יִפְלֹא בְּעֵינֵי שְׂאֵרֵית הָעָם הַזֶּה,
בְּיָמִים הָהֵם גַּם בְּעֵינֵי יִפְלֹא. (זכריה פרק ח')

3. את השיר המופלא הזה שחילצתי מדפי הספר העתיק המספר בשבחי הנורמליות של העיר אולי הכי מוטרפת בעולם כתב אדם בשם זכריה. נביא. כחמש מאות ועשרים שנה לפני הספירה.

4. ירושלים שלו היא עיר רווית כמיהה לנורמליות. ממש לא ירושלים הזאת שבין אבניה המקודשות לשלוש דתות, מהדהדים קולותיהם של אנשים שנשרפו בלהט הסינדרום שבקע ממוחם הקודח. סינדרום ירושלים. עיר של קדושה ומקדש וקורבנות וזבחים וחטאת ואשם. עיר שנטלה תשעה קבין של יופי שמטריף את הדעת. עיר שעמים רבים עברו בה, והרגו בה ובעלו אותה ועליה.

5. והנה בא אחד, נביא, זכריה, ובפשטות נהדרת מצייר במכחול הרגיש של שפתו המופלאה ירושלים אחרת. ירושלים נורמלית. ירושלים נטולת סינדרום. ירושלים שזקניה וזקנותיה יושבים ברחובותיה ואיש ומשענתו בידו מרוב ימים. ורחובות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחובותיה. וזה כל כך יפה שבא לבכות מרוב אושר. מרוב נורמליות.

6. בימים המוטרפים שנפל בחלקנו לחיות בהם, אני אומר לעצמי לפעמים, אופי, די, שיבוא כבר חזון זכריה. שיבוא כבר. עייפנו מהטירוף והערגה המקודשת. רוצים עיר כמו שראה אותה לרגע הנביא זכריה בעיני רוחו שבעים שנה אחרי החורבן הראשון. לא ירושלים של מעלה ולא ירושלים של שאול תחתיות.

7. ירושלים של אמצע. כמו שברא אותה נביא אחר. בעידן אחר.

ירושלים של אמצע | יהודה עמיחי

למה ירושלים תמיד שתים, של מעלה ושל מטה
ואני רוצה לחיות בירושלים של אמצע
בלי לחבט את ראשי למעלה ובלי לפצע את רגלי למטה.
ולמה ירושלים בלשון זוגית כמו ידים ורגלים,
אני רוצה לחיות רק בירושל אחת
כי אני רק אני אחד ולא אנים.

8. משחקי ילדים, צייר פיטר ברויגל האב, אולי באמת כך ניראה חזון זכריה

צערם של מינים נכחדים

בחודש הבא תעלה תערוכה שלי בגלריה טובה אוסמן בתל אביב

העבודות לתערוכה "צערם של מינים נכחדים" נעשו מתוך חרדה קיומית גדולה. ראשית מתוך חרדה מולדת שנמצאת אצל בני הדור השני לשואה שספגו אותה משתיקת הוריהם. על החרדה הזאת נוספה חרדה מהתמוטטות התרבות בעולם בכלל ובמדינת ישראל בפרט. החרדה הקיומית המשולבת הזאת התחדדה מאוד בעקבות השבעה באוקטובר 2023, ומאז רק הלכה והתרבדה ונעשתה רבת מימדים והיקף באופן מאיים וחונק, בתוך מדינה קיצונית שמקדשת את המוות ולא את החיים.

וכן, צערם של מינים נכחדים מכיל בתוכו לא רק את צערם של בעלי החיים שנכחדו כבר, או נכחדים ממש כעת, אלא גם את צערם האנושי של בני האדם שחשים שההכחדה מאיימת גם על תפיסת עולמם ואמונותיהם. יותר ויותר קשה בימינו להשתדל להיות איש במקום שאין בו אנשים.

מן הסתם רוב העבודות אם לא כולן, נעשו מתוך תחושה קשה ונוקבת שמוטל עלי לתת ביטוי לתחושת ההכחדות הדוחקת בחברה האנושית, ולתעד את ההווה המתרקמת בדמדומי התרבות השוקעת.

וכן יש גם הרבה הוד בחורבות של תרבות שנכחדה, כמו בציורים של קספר דוד פרידריך, שכאשר אתה מתבונן בהם אתה מתמלא ערגה רומנטית אל מה שכבר איננו. או בקירות המצויירים להפליא שהיו קבורים תחת האפר הוולקני

בעיר פומפיי. ציורים מרהיבים ומלאי חיים של משהו שפסק מלהתקיים כבר מזמן.

אבל יש כאן עוד משהו. אנחנו יודעים ביושר ובוודאות שאיננה מתכהה ואיננה מתכסה, כי זה מה שבעצם קורה תמיד כאשר האנך הופך לפתע להיות לאנכנרוניזם, כאשר מה שהיה והעניק לנו ביטחון וודאות בעולם, לא ישוב עוד להיות כפי שהיה, לעולם. חברות וחברים שיזדמנו לת"א מוזמנים בחום לבקר

ונקנח בשני משפטים חכמים שאמרו בזמנו שני מנהיגים במדינת ישראל

1. "חיי אומה אינם מסלול הישרדות אישי של ראש ממשלה". תנחשו מי אמר את המשפט היפה הזה.
2. "למדנו מן ההיסטוריה כי המלחמה היא נמנעת, השלום הוא בלתי נמנע. עמים רבים ניהלו מלחמות ביניהם ולפעמים השתמשו במונח האווילי 'אויב נצחי'. אין אויבים נצחיים. לאחר כל המלחמות בא הבלתי נמנע - השלום".
3. ובכן את המשפט הראשון אמר אחד בנימין נתניהו ב-4 פברואר שנת 2008
4. את המשפט השני אמר מנחם בגין, חתן פרס נובל לשלום, ראש ממשלה, ומייסד הליכוד. ותחשבו על זה.

@@@@@@@@@@@@@@

ריענון מצילים

יאיר אסודי מעביר ריענון ב-30/5
בין השעות 8.00-12.00 בכפר הנשיא
נא להרשם אצלי
אבלין

על דא ועל הא / מעט: תמר וולפין

השבוע היה עמוס באופן יותר עמוס בשבועות האחרונים שלי, על כן הטור של השבוע יהיה רזה מאד הפעם. ובכל זאת אי אפשר מבלי לברך שתי נשים שהצטרפו לשדרת הניהול של כפר הנשיא: מירי נחושתן שנבחרה לתפקיד מנהלת הרווחה שלנו.

זה תפקיד מאד חיוני, מאד מרכזי, אשר משפיע על חיינו כל יום. אנחנו ב"המפגש" למדנו להכיר את יכולותיה של מירי באופן שהיא הייתה לנו מטפלת, מנהלת ואמא. זה מה שאני חושבת שנדרש ממרכזת אגף הרווחה: יכולת ניהול צוותים, יכולת ניהול תקציבים, הרבה אמפתיה לחברים בשעת מצוקתם.

אין לי ספק ביכולותיה של מירי, ומאחלת לה ולנו הרבה הצלחה. ולאמנון, בקשה קטנה: כשמירי חוזרת הביתה מיום עבודה, תביא לה נעלי בית וכוס תה...

האשה השנייה שנבחרה לנהל תחום חשוב מאד בחיינו זאת כרמל בן-חורין, היא תנהל את תחום הגידול הדמוגרפי. ההיכרות שלי עם כרמל מצומצמת יותר וההתרשמות ממנה היא רק מהרצאותיה בנושאי בריאות ותזונה. העתיד שלנו ככפר הנשיא, נמסר עתה בידיך, ואת תובילי את דמותה האנושית של כפר הנשיא לעשור הבא.

אז גם לך - הרבה הצלחה

וגם לך (עדיין אינני מכירה את משפחתך) אני מאחלת נעלי בית, מסאז' אוהב בכתפיים וכוס תה בסוף יום עבודה.

שבת שלום

תמר וולפין

פִּנְת הַהֶנְצָחָה / דוד אלמן

יְהִי זְכוֹר בְּרוּךְ

פם מנזיגורסקי ז"ל - (22/7/1998 - 19/5/1926)

פם הינה חברת הקיבוץ מקבוצת המייסדים, דהיינו "הוותיקים".
אשה צנועה ושקטה. לא הרבה ידוע אבל היא הייתה אמנית בריקוע נחושת.
בעלת חוש הומור שלא תמיד יצא לאויר העולם אלא לקרובים לה.
מעניין כיצד אישה כל כך שקטה הצליחה להשאיר חותמת רצינית כל כך על הקהילה
בה היא חיה.
כן, היא בהחלט תיזכר כאבן יסוד בהיטוריה שלנו.

<https://khbbm1.wixsite.com/1998-04>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

פוגרום 2023 במדינת היהודים \ מאת: אריה וולפין

האירועים הטרגיים של ה-7 באוקטובר 2023, כאשר חמושי חמאס פתחו במתקפה הרסנית על דרום ישראל והרגו למעלה מאלף אזרחים, מאתגרים עמוקות את רעיונות היסוד של הציונות כפי שנוסחו על ידי ליאון פינסקר בספרו "אוטו-אמנציפציה" ותיאודור הרצל בספרו "מדינת היהודים". שני ההוגים ראו בציונות פתרון לפגיעות ולרדיפה של יהודים בתפוצות, וקראו למדינה יהודית ריבונית כמקלט וכאמצעי להגדרה עצמית.

פינסקר, בספרו "אוטו-אמנציפציה", טען כי האנטישמיות היא תוצאה של פחד מיהודים ("יודופוביה"), כל עוד היהודים נותרו חסרי מדינה. הוא האמין שרק באמצעות שלטון עצמי יהודים יכולים להשיג שוויון וביטחון. הרצל, בספרו "מדינת היהודים", הציע באופן דומה שהקמת מולדת יהודית היא הפתרון המעשי היחיד ל"שאלה היהודית", והדגיש שמדינה תספק ביטחון וכבוד ליהודים. רעיון זה בלט במיוחד לאחר השואה כחמישים שנה מאוחר יותר.

הטבח (7 באוקטובר) זעזע את החזון הציוני. הוא מעלה שאלות לגבי המידה שבה הבטחת הציונות לביטחון התגשמה.

האידיאולוגיה הציונית, כפי שהתוו פינסקר והרצל, אליה נחשפנו בתנועת הנוער, יחד עם העובדה שגדלנו בצל השואה, חיזקו את רצוננו, גרמו לנו לעקור את עצמנו מהחיים הנוחים בעולם המערבי ולעבור למדינה יהודית במזרח התיכון, על ההשלכות והדיסוננסים הנלווים לכך. למרות זאת, ישראל, הבנויה על הציונות, הפכה לווילה בג'ונגל. התוצאה אינה מושלמת, מכיוון שבני אדם מפריעים, וכתוצאה מכך אין עולם מושלם. "בני אדם, מטבעם, הם מורכבים. אנו מונעים על ידי מגוון של רגשות, הטיות ונקודות מבט ייחודיות שלא תמיד מתיישבות זו עם זו. מה שאדם אחד מחשיב "מושלם" עשוי להיות שונה מאוד מהחזון של אחר, וזה מוביל לניגודי אינטרסים וסדרי עדיפויות. שלבו את זה עם הנטייה שלנו לעשות טעויות, לפעול באימפולסיביות או להיצמד לפחד ולאינטרסים האישיים, וזה יכול ליצור מחסומים להשגת הרמוניה".

תפיסות שנויות שהוצמדו לישראל לפני מלחמת יום הכיפורים ב-1973 והפוגרום ב-7 באוקטובר 2023, הן דוגמאות לטעויות אנוש שיש להן השלכות

אסטרטגיות. באופן דומה, בריטניה וארה"ב עשו טעויות אנוש במלחמת העולם השנייה – בריטניה בדנקרק, ואמריקה בפרל הארבור, הצבא הבריטי הופתע ואמריקה נגררה בשוגג למלחמה, שהייתה רצופה בכישלונות אנושיים, ואינה הופכת את ישראל ליוצאת דופן, שכן התנהגותה עולה בקנה אחד עם מדינות העולם. והיא עדיין התשובה ל"שאלה היהודית", שכן כעת היהודים יכולים להשיב מלחמה. כפי שציין מיכה גודמן בספרו "היום השמיני". יהודים בארצם, בנוסף לחוסן, יכולים כעת להיות תוקפניים ולהשתמש בכוח כדי להכות באויב. לסיכום, אירועי ה-7 באוקטובר 2023 מהווים תזכורת בוטה למורכבות ולאתגרים הטמונים בחזון הציוני. בעוד שרעיונות היסוד של פינסקר והרצל סיפקו מגדלור של תקווה ונתיב להגדרה עצמית, המציאות של חוסר השלמות האנושית והסכסוכים הגיאופוליטיים העמידו במבחן את ההבטחה לביטחון ומקלט. ואולם, למרות הניסיונות הללו, ישראל היא רוח מתמשכת של עם, שלאחר מאות שנים של רדיפה יש לו כעת האמצעים להגן על עצמו ולתבוע את מקומו בעולם. זהו מסע של חוסן, הסתגלות ומחויבות לאידיאלים של שלטון עצמי וכבוד. זו הסיבה שאנחנו כאן.

בית כפר הנשיא משתתף בצערה
של רייצ'ל פלינק ג'קסון והמשפחה
עם פטירת האחות
נעמי ז"ל (בארה"ב)
שולחים חיבוק

תערוכה קבוצתית חדשה בגלריה The Village
מוזמנים לפתיחה החגיגית בשבת 24/5 ב-11:00

זה מה יש?!

25.6.2025 - 24.5.2025
אוצרות והפקה - דליה זלצברג

פתיחה חגיגית

24.5 | יום שבת | 11:00
גלריית הוילאג' - כפר הנשיא

איור: בן קדם

משתתפים:
רון סלע | שריטה אלרהנד סינה | שפרונג יעל | יגאל לויט | כץ צביה | שרה מרקוסון
בן קדם | סמדר בן שמחון | וויסבקר ניצן | טלי אלוהב | רננה קול חייט | אפרת שלו

קהילה

מאי 2025

ברכת שחייה כפר הנשיא

עונת רחצה 2025

עונת הרחצה 2025 תפתח השנה בערב חג שבועות 1.6.25.

היות וטרם הסתיים תהליך הוצאת היתר/לגיטימציה לבריכה, הרי שגם השנה תופעל הבריכה כפרטית, כלומר, **שלא ניתן לקיים פעילות מסחרית בשטחה**, לא ניתן למכור מנויים, כרטיסים, גלידות, שתייה או כל דבר אחר, ולכן, במקום דמי מנוי, **תגבה השתתפות בהוצאות הבריכה**.

כפי שפורסם במכתבי הקודם, עלויות אחזקת הבריכה וההשקעות הנדרשות גבוהות מאוד. על מנת שנצליח לעמוד בהוצאות הכבדות של הבריכה, אנו נאלצים השנה להתאים את גובה ההשתתפות להלן:

סטטוס	סכום השתתפות עונתי	הערות
חבר קיבוץ/תושב בקיבוץ	700	
תושב הרחבה	875	
ילד 1-18	200	
פנסיונר יחיד	630	לאחר 10% הנחה
מנוי יבש	140	
כרטיסיה 10 כניסות לחבר קיבוץ	400	
כרטיסיה 10 כניסות לתושב הרחבה	500	
חיילים ושנת שירות	ללא השתתפות	
חבר/בן זוג של חייל/ת	40	
אירוע פרטי לחבר קיבוץ	350	תשלום עבור המציל בנפרד
אירוע פרטי לתושבים	500	תשלום עבור המציל בנפרד

לחברים הרשומים/משלמים במערכת המקומי, ההרשמה דרך אבלין 050-6355648.

הסדרת תשלום בכל אמצעי אחר, יש לפנות ישירות לרויטל בהנה"ח 054-7464030, בימי קבלת הקהל השוטפת ובנוסף בימי שלישי ורביעי בין 17:00-19:00.

לתשומת ליבכם, מי שהסדיר תשלום יקבל אישור לפלאפון, אותו יצטרך להציג בכניסה לבריכה.

שימו לב, תושבים וחברים שנמצאים בחוב מכל סוג שהוא בקיבוץ, לא יוכלו להיכנס לבריכה, ללא הסדרת תשלום החוב.

בנושא המזנון, אנו מחפשים פתרון שיאפשר חלוקה של גלידות מבלי שיבוצע תשלום במקום, נעדכן ברגע שהרעיון יבשיל לכדי ביצוע, עד אז הבריכה תיפתח ללא הפעלת מזנון.

אנו מבקשים את סבלנותכם ושיתוף הפעולה שלכם להצלחת העונה,

בתקווה לעונת רחצה בטוחה, שקטה ומוצלחת.

בברכה,

צוות הבריכה, נחמן כץ ואבלין וואלך

מיכל - מנהלת קהילה

פתיחת עונת הרחצה

1.6 - ערב חג שבועות. לא פתוח במשך היום.

2.6 - פתוח מ-10.00-19.00

3.6 - ועד סוף העונה שעות הרחצה

א'-ה' - 9.00-13.00 + 15.00-19.00

שישי - 9.00-18.00

שבת - 10.00-19.00

מה-3.6 - הכניסה אך ורק למינזיים וכרטיסים!!!!

לא ניתן לרשום או לשלם.

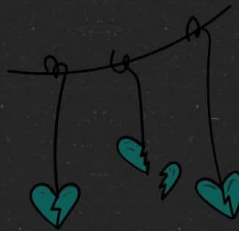
בברכה

זו לא עוד קלישאה
אפשר למות מלב שבור,
מתוך כאב והלקאה
לגעת בכאב הנזרא, האסור.

זו לא עוד אמירה
לב פצוע מתרסק ונמוג,
מתוך תסכול ומן הרע
שמחת חיים תעלים ותסוג.

הלב בודד כלו חטוף
רגעי האבל עטפו כנוצה,
צלקות בנפש ועמוק בגוף
שירת חייה הגיעה אל קצה.

יעל קל @

לזכרה של תמר קוץ ד"ל

הלכה לעולמה תמר קוץ, ממייסדות קיבוץ כפר עזה.

בנה, כלתה ושלושת נכדיה נרצחו ב-7 באוקטובר.

קוץ, אשת חינוך ותיקה, נפטרה משברון לב במיטתה, בדיור המוגן בו התגוררה עם בעלה בני לאחר הפינוי מהקיבוץ.

עם ישראל משתתף בצער המשפחה ומחבק את קהילת כפר עזה.

יהי זכרה ברוך.

שירי מלחמת חרבות ברזל

עומר הברון נשוי לשני, אב ל-2 בנות ומתגורר בקיבוץ אור הנר. [34][39][40] בעקבות טבח שבעה באוקטובר ופרוץ מלחמת חרבות ברזל, פונה קיבוץ אור הנר עם שאר הקיבוצים והישובים במרחב מועצת שער הנגב. [41] בתקופה זו שהו הברון ומשפחתו בהרצליה ואחר כך בתל אביב, אך אחרי מספר חודשים שבו להתגורר בביתם בקיבוץ.

שיר מלחמה מפרש לבן

מילים: ג'ימבו ג" (עומר הברון)
לחן: קוטימאן וג'ימבו ג"

שני שכנים קנו אקדח השלטים של אילוז התקלפו שמעתי את הקליעים שורקים מהמטווח לאן הברווזים עפים כשהאגם קפוא פתחו פה סניף של קארפור	תגידי לי כדאי לי להביא ילדים? כדאי לי ללבוש ת'מדים? דוקטור, תגידי לי מתי החיים הכל כך קלים שלי נהיו כל כך כבדים אחד עבר לתאילנד ברפורמה שניים בקורונה שלוש הודיעו תאילנד עכשיו ההוא כמו תקליט שבור ממלמל במירמור המצב המצב המצב המצב רק אני קניתי שישייה אוזניות מצית ומטריה יש לי חצי שיר בראש אין לי תכנית מגירה
אה לאגר קום אה לאגר כאילו לא קרה כלום במחלקת הדגים נסחפו בגל עכור שחו עם הזרם, נפלו ברשת	אחת לכמה זמן אני רואה מפרש לבן מציץ מבעד לענן אפור רוח סערה לוחשת אין לך ברירה אתה תטבע עד שתלמד לשחות
עלו על הגריל ונשרפו פראירים שהתחלפו עולים עמדה במקום מאבטחים שהתעייפו	יד אחת ספר יד אחת שאטגאן יד אחת הגה יד אחת וואצאפ עדיין כאן, יורה לכל הכיוונים יד אחת צ'יסיס יד אחת סל קל יד אחת מילא יד אחת דווקא עם יד על הלב אני עדיין מאמין
חיילים מחזור ראשון נשתה לחיים מקונטיינר פטל לחיי תחושת הניצחון	
אחת לכמה זמן אני רואה מפרש לבן מציץ מבעד לענן אפור רוח סערה צועקת אין לך ברירה אתה תטבע עד שתלמד לשחות	

על השחיטה
ארון עטוף בדגל המדינה
על גל שירים של אבל וקריאות שמע

סבתא הייתה דור ראשון
עכשיו גם הילדה שתמלל את הסיפור
על השבת
על מלחמת הדת, ועל שמחת התורה
ועל שנאת החינם
על הילד שאף פעם לא קרא בין
השורות
של הוראות שנכתבו בדם

יד אחת ספר יד אחת שאטגאן
יד אחת הגה יד אחת וואצאפ
עדיין כאן, יורה לכל הכיוונים
יד אחת צ'ייסר יד אחת סל קל
יד אחת מילא יד אחת דווקא
עם יד על הלב
אני עדיין מאמין

יד אחת ספר יד אחת שאטגאן
יד אחת הגה יד אחת וואצאפ
עדיין כאן, יורה לכל הכיוונים
יד אחת צ'ייסר יד אחת סל קל
יד אחת מילא יד אחת דווקא
עם יד על הלב
אני עדיין מאמין

תגיד לי מי לא יספר עכשיו
את הסיפור הזה בעל פה
הסיפור על עם הנצח, על הטבח
אלטלנה על המזח
על תרבות הבצע, עגל הזהב, הפצע הפתוח
מי לא יספר את הסיפור על המחדל והגבורה
השועל והדבורה

מנהלת התקומה והשואה
המשל על מחירי טיסת אל על והעין העקומה
מי לא יפאר את הסיפור על מסע כומתה

מצאתי בפייסבוק.....

ורנה צדק

תלמיד קיבל ציון 0 (אפס) במבחן הבא:

- ש. באיזה קרב נהרג שארל הגיבור?
- ת. בקרב האחרון שלו.
- ש. איפה חתמו על הצהרת העצמאות האמריקאית?
- ת. בתחתית העמוד האחרון.
- ש. באיזו מדינה (גם מצב) נמצא הנהר ריו גרנדה?
- ת. (במצב) נוזלי.
- ש. כיצד ניתן להסביר כל כך הרבה גירושים?
- ת. יותר מדי נישואים.
- ש. מה הסיבה העיקרית לכישלון בלימודים?
- ת. הבחינות.
- ש. מהו הדבר שלא נמצא בארוחת הבוקר?
- ת. ארוחת הצהרים או ארוחת הערב.
- ש. מה דומה הכי הרבה לחצי תפוח?
- ת. החצי השני.
- ש. אם תזרוק אבן כחולה לים האדום, מה יהיה ממנה?
- ת. היא תהיה מאד מאד רטובה.
- ש. כיצד יכול אדם להיות 8 ימים מבלי שינה?
- ת. אם ישן רק בלילות.
- ש. איך אפשר להרים פיל עם יד אחת?
- ת. בלתי אפשרי. לא קיים פיל עם יד אחת.
- ש. אם ביד אחת יש לך שלושה תפוחים וארבעה תפוזים, וביד השנייה ארבעה תפוחים ושלושה תפוזים, מה יש לך בסה"כ?
- ת. שתי ידיים גדולות מאד.
- ש. על מנת לבנות קיר, נדרשו 8 שעות ועשרה גברים. כמה זמן יידרש לחמישה גברים לבנות אותו?
- ת. אין צורך, הקיר כבר בנוי.
- ש. איך אפשר להפיל ביצה על רצפת בטון מבלי לסדוק אותה?
- ת. ללא שום בעיה. רצפות בטון לא נסדקות בקלות.
- ש. השלם את המשפט הבא: "גברים מסוימים קיבלו את מה שמגיע להם...."
- ת. היתר רווקים!!

חנה מסר	23.5
ארווין קנטור	
מיכל יודאיקין	24.5
לירון לניאדו	
טל חייט	
לילה אדמס-פלמה	
תמנע פולגר	25.5
נעם מזרחי	
יוסי כץ	26.5
אפרת אלמן	
אליה דבולט	
גבי טנא	27.5
מעין שפריר	
אביגיל בכר	29.5

סיפור לשבת

סיפור מרגש שמצאתי בפייסבוק וממש נגע לליבי. יש כל כך הרבה סיפורים כאלה. ממש כואב הלב. ואם ילד או ילדה אחד/ת ירוויחו מהסיפור הזה, אני את שלי עשיתי.

היום הילדה שלי (כיתה ו') חזרה מטיול שנתי בנגב.

היא לא רצתה לצאת לטיול בגלל שאף ילדה לא רצתה שהיא תהיה איתה ביחד בחדר. למרות שאנחנו התעקשנו ורצינו שהיא תצא לטיול כמו כולם היא נעמדה על הרגליים האחוריות שלה ואמרה לנו בבכי:

"מה אתם רוצים ממני? אף אחת לא רוצה להיות איתי בחדר. איך אתם רוצים שאני אצא ככה לטיול? אתם חושבים שאני נהנית להיות בבית כשכל הכיתה שלי מטיילת?"

לא היו לנו מה לענות לה ובצער רב החלטנו לשחרר. בעלי לא הלך לעבודה ואני התקשרתי למנהלת שלי (אני מורה בעצמי) ואמרתי לה שאני נאלצת להישאר בבית עם הילדה שלי כי היא כאובה ואני לא מתכוונת להשאיר אותה לבד במצב כזה.

בצהריים הגיעה מנהלת בית הספר לאכסנייה וקיבלה דיווח מהמחנכת של הבת שלי שהיא לא נמצאת בטיול והיא החליטה לא לבוא. כשהיא שאלה לסיבת הדבר היא הזדעזעה והחליטה לנסוע עם המכונית שלה לשטח לדבר עם הבנות.

היא שיתפה אותם שהיא הייתה ילדה לא מקובלת ושכל הטיולים השנתיים שהיו לה, היא זוכרת עדיין כאילו זה היה אתמול רק טיול שנתי אחד: את הטיול שהיא לא השתתפה בו.

הדם שניגר לה מהלב הפצוע שלה, כך היא אמרה, עדיין טרי. גם ממרחק של יותר מ-40 שנה. יש צלקות שלא יכולות להחלים...

בשעה 15:30 אנחנו שומעים צלצול בדלת שלנו ולתדהמתנו רואים את המנהלת בפתח הדלת עם עוד שלוש חברות שהבת שלי אמרה לי שהן מהבנות המקובלות של השכבה.

היו להן בידיים שוקולדים כאלו (לא יודעת אפילו איך קוראים לדבר הזה שהם החזיקו...) והן הגישו לבת שלי ואמרו לה ברצינות תהומית שהן מצטערות שהן היו כל כך אטומות לכאב שלה ושהן ממש תשמחנה אם הבת שלי תצטרף למכונית של המנהלת.

לא יכולתי לעצור בעצמי והתחלתי לבכות מרוב התרגשות... כך גם הבת שלנו. בעלי עצר בעצמו עם דמעות בעיניים...

המנהלת הזו נסעה במיוחד בשביל להחזיר את הילדה שלנו לטיול נסיעה של שעתיים וחצי לכל כיוון עם המכונית שלה, רק כי היא לא הייתה מוכנה לוותר על הנוכחות של הבת שלנו.

כששאלתי את המנהלת באמת, למה היא הייתה מוכנה להשקיע כל כך הרבה היא אמרה לנו בפשטות:

כששמעתי את הסיבה שהילדה שלכם לא הגיעה לטיול, הרגשתי שהבנות הללו פגעו בפעם השנייה בילדה הפגועה שלי שנפגעה לפני יותר מ-40 שנה. אני אנצל את הבמה שלך ואכתוב מכאן להורים:

הורים יקרים, זה לא מספיק לשאול את הילדים שלכם עם מי הם בחדר. תשאלו גם אם יש להם בכיתה ילד שאין לו איפה לישון ואין לו חדר לטיול השנתי ולכן הוא לא רוצה לצאת. זה ממש דיני נפשות.

הילדה שלנו נסעה בסוף לטיול במכונית של המנהלת והיא הצטרפה לחדר של הבנות האלו שקיבלו אותה יפה וגרמו לה לחוויה מתקנת. אנחנו מודים מכאן למנהלת המסורה של הילדה שלנו שרק בגללה הלב הפגוע של הילדה שלנו החלים.

עליזה ודורון מייבך

58 חטופים וחטופות נמצאים כבר 595 ימים בשבי

